

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. De bono usu temporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Mecum sunt divitiæ, ut dixem diligentes **Februarius.**
me. *Prov. 8. v. 18.*

MARIA, O nomen, sub quo nemini
desperandum. *Bern.*

DIES III.

De bono usu Temporis.

I.

Tempus valdè pretiosum est, quia nobis
conceditur, ut eo utamur ad servien-
dum **DEO**, animæque nostræ salutem curan-
dam. valde pretiosum est, quia Chri-
stus id nobis pretio sanguinis sui compa-
ravit. Valde pretiosum est, quia nec uni-
cum ejus est momentum, quo in gratia, &
charitate crescere, possessionem **DEI** mereri,
atque integram omnis prorsus felicitatis
æternitatem obtinere non possimus. Un-
de momentum quodlibet aliquam quo-
dammodo æternitatem complectitur. quot
momenta perdo, tot æternitates perdo.
quanta jactura? Stupidi planè sumus,
si his non movemur; imò summopete cæ-
ci, si etiam occasiones tempus hoc tam
charum perdendi quæramus, atque ejus ja-
cturam in gaudijs nostris numeremus.
Verùm, an non insanimus, si eo abuta-

G 5

mur?

Februarius. mur? ad quid? ad nihil agendum, ad ludendum, ad nugandum, ad peccandum, ad nos damnandos, ad colligendos contra nos thesauros iræ, cum thesauros meritorum colligere possemus? Temporis pretium nonnisi in æternitate cognoscemus.

II. Quemadmodum tempus pretiosum, sic & breve est. Tempus præteritum non est amplius nostrum; & habet se respectu nostri, quasi nunquam fuisset: futurum in potestate nostra non est, nec id polliceri nobis possumus, nec illius nos redere securos. Tempus solummodò Præsens nostrum est; & hoc celerrimè transit. Velocitas cuiusdam cursoris, subitus fulguris splendor, avis prætervolantis rapiditas, vel navigij, quod flante à puppi vento propellitur, celeritas, similitudines sunt, quæ spiritus sanctus utitur ad indicandam rapiditatem, qua tempus elabatur: quæ tamen illam nec dum satis exprimunt, Heu me! Præsens nonnisi momentum est; & hoc unicum est meum: quo niri possim; & ego vix adverti id adesse, cum jam præterijt. Et nihilominus id negligo, id elabi mihi sino, & cū eo fortasse tempus agendæ pœnitentiam, unicam videlicet, & tutissimam salutis consequendæ rationem. estne socordia tam horrenda in tanti ponderis negotio excusatione digna?

III. Hoc

III. Hoc tempus tam pretiosum, & tam Februarius.
breve irrevocabile est: ubi transijt, reduci
non potest. Et qua ratione nos id revo-
care possemus, cum DEUS ipse, licet om-
nipotens, hoc non possit. Si verò revo-
cari non potest, saltem reparari potest.
Quidni ergo id agimus? DEUS vitam no-
bis non producit, nec tempus longius
concedit, nisi ut horas perditas pœnitentiã
sarciamus. An igitur credamus, eum no-
bis tempus concedere, ut eo utamur, ad
se offendendum, & irritandum; & non po-
tius ad satisfaciendum justitiæ suæ, suam-
que iram placandam. Viator aliquis, ubi
advertit, se multum temporis consumpsisse,
vel à recto tramite aberrando, vel lon-
giores faciendo circuitus, vel inutiles mo-
ras trahendo, sibi que multum adhuc viæ,
parùmque Diei superesse, an non studet
passus suos accelerare? si defleximus, aut
moras traximus, sicut ipse, cur non etiam
ejus diligentiam imitamur? an in id tem-
pus hac de re cogitare differimus, quo ter-
ribile illud pronuntiabitur: *Tempus non erit*
amplius, quò salutem æternam tibi com-
pares.

Apoc. 10.

*Statuamus nec momentum perdere, cum ea
omnia tam brevia sed pretiosa sint; atque id,
quod perdimus, forsan ultimum esse possit.*

Nem-

Februarius.

Nemini dedit spacium peccandi. *Ecclesi 15.*

4. 21.

Nihil nobis fit omne, quod transit.

Aug.

DIES IV.
De fine Hominis.

*Necessarium est, ut homo DEUM glo-
rificet.*

I.

A Deo Necessarium est, ut DEUM glorifices; ut non solum DEUS hac necessitate & absolvere te nequeat; sed nec tu ipse, quantumvis liber sis, eam eximere te possis. Si non sponte tua eum glorificas, invitus eum glorificabis: si eum non glorificas, ejus voluntati te submittendo, ejus leges observando glorificabis eum invitus, pœnis te subijciendo, quibus eos castigat, qui leges suas violant. Glorificabis DEUM, inquit S. Augustinus, aut faciendo, quod ipse vult, aut patiendo, quod tu non voles.

II. Damnatorum manes in inferis media inter tormenta DEUM glorificant. Eorum ululatus, atque ipsæ eorum blasphemiae mirificè, sed modo prorsus inusitato, cum omnibus Creaturis ad DEUM glorifican-